

stadkommune, og saa vil Udfaldet af det Valg, der foretages i 1898 i Genhold til Administrationens Afgørelse, blive gjort til Genstand for en Kendelse af Landstinget, naar Landstinget skal til at godkende Valgene. Jeg tror ikke, at man fra vor Side kan gaa ind paa en saadan Afgørelse, og jeg beklager meget, at man har villet rejse denne, i mine Dine temmelig store Strid paa et saa uskyldigt Lovforslag, som dette, og der- ved lægge Hindringer i Vejen for Lovfor- slagets Gennemførelse. Jeg beklager det i Særdeleshed, fordi der i Folketinget fra alle Sider, og ogsaa fra Regeringens Side, var opnaaet den fuldstændigste Enighed om selve Lovforslaget ved tredje Behandling.

Indenrigsministeren (Hørring): Jeg forstaaar ligeledes det af det ærede 3dje Medlem for 8de Kreds (Johnsen) og et andet æret Medlem stillet Ændringsforslag saaledes, at det er Meningen, at man ikke her i denne Lov vil udtale sig om, hvor- ledes Grundlovens § 37 skal fortolkes med Hensyn til Spørgsmaalet om Esbjergs fremtidige Stilling, efter at Esbjerg er bleven Handelsplads. Det bliver saa, som jeg sidst ved 2den Behandling har udtalt, Admini- strationens Sag efter al Rimelighed først at afgøre, hvorledes Grundloven skal forstaaes, og der efter vil Spørgsmaalet jo kunne komme baade til Landstingets Afgørelse gen- nem Prøvelse af eventuelle Landstingsvalg og ogsaa for Domstolene. At det ikke er heldigt, at man saaledes lader Fortolkningen af en vigtig Grundlovsbestemmelse staa aaben, det er jo ganske sikkert, men paa den anden Side er der jo intet derved at gøre, hvis man ikke i Rigsdagens to Afdelinger kan enes om, hvilken Fortaaelse der er den rette, thi for- andre Grundloven kunne vi jo ikke gennem en Afgørelse i denne Lov. Jeg haaber, at det imidlertid vil kunne lykkes at føre Lov- forslaget igennem i Folketinget, hvis det Ændringsforslag, som nu er stillet, bliver vedtaget af det høje Ting. Der er, saa- ledes, som det ogsaa navnlig blev udtalt af den sidste ærede Taler, megen Trang til at saa Forholdene ordnede i Esbjerg, og hvis man ikke kan komme til Enighed nu, fordi Grundlovens § 37 skal frembyde Vanskeligheder i saa Henseende, saa er det jo sikkert nok, at saa kan man jo heller ikke komme til Enighed senere, og saa vil Sagen jo hverken kunne finde sin Afgørelse i denne eller den næste eller i nogen af de følgende Samlinger. Man kan altsaa lige saa godt vælge sit Standpunkt nu, og jeg ser ikke rettere, end, at saafremt det høje Ting mener at maatte vedtage den foreliggende

Ændring, saa er der ingen anden Vej at gaa end den, at lade Spørgsmaalet staa aabent og søge Afgørelsen der, hvor den paa den Maade maa falde, hos Administrationen, Domstolene, og det høje Ting i sin Tid.

J. Pedersen: Den Forhandling af dette Spørgsmaal, der fandt Sted ved første Behandling af Sagen, det fremkomne Æn- dringsforslag og den Motivering af det, vi nu hørte af den ærede Ordføyer for For- slagsstillerne, minder mig om den gamle Sandhed, at vi ere et Folk af Jurister. Jeg nægter ikke, at denne Omhed for Grundlovens rette Fortaaelse fra de ærede Medlemmers Side forekommer mig i høj Grad paafal- dende. De ærede Medlemmer skalde dog erindre, at der er et godt gammelt Ord, der siger, at Bogstaven slaar ihjel, men Anden levendegør. Jeg tror, at dersom man al Tid fra det høje Tings Side havde hævdet Grundlovens sande Mening paa samme Maade som man vilde gøre, hvis man her forlæstede det foreliggende Ændringsforslag og holdt sig til den naturlige, sunde For- staaelse af Grundloven, som vilde føre til, at Byer, der vare i alle Henseender ligesit- lede med de Handelspladser, der ere nævnte i Grundloven, maatte efter Grundlovens Mening ogsaa kunne komme ind under samme Regel, saa vilde man fra dette Tings Side have staaet meget bedre i sit Forhold til Grundlovens Fortolkning, end man vil komme til at gøre ved Vedtagelse af dette Forslag. Jeg vil ikke kunne stemme for det.

Johnsen: Maa jeg blot i Anledning af de Udtalelser, der saaldt fra det ærede Medlem, der sidst talte, og det ærede Med- lem fra 7de Kreds (Madsen-Mogdal), bemærte, at da der her er Tale om en Fortolkning af Grundloven, bliver Grundlovens Bestem- melse i Virkeligheden den samme, hvad enten man ved denne Lov siger det ene eller det andet, saa jeg forstaaer ikke rigtig, hvorfor man har saa meget mod det Ændrings- forslag. Jeg kunde tænke mig, at hvis Ændringsforslaget bestemt Lød paa, at Esbjerg skalde blive ved at være Sogne- kommune, i den her omhandlede Henseende, kunde man gøre Indvending derimod. Men det gør Ændringsforslaget jo ikke, det lader Spørgsmaalet staa hen til Afgørelse paa rette Sted og af rette vedkommende. En Afgørelse her ved denne Lejlighed kan ikke være den endelige, thi selv om man her vedtog noget i den ene eller den anden Ret- ning, vilde det kunne omstødes paa andet Sted og fra anden Side. Derfor forstaaer jeg ikke rigtigt, at de Herrer, naar de have